

γέννημα τό, κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρ-
τον. Συνασσ.) γέννημαν Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Οἶν. Σάντ.
Χαλδ.) γέν-νημαν Κύπρ. Μεγίστ. γέγγημα Καππ. (Οὐλαγ.
Σίλ.) Πελοπν. (Καρδαμ. Λεῦκτρ. Ξεχώρ. Πραστ. Σαηδόν.)
γέν-νημα Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Κάλυμν. Κῶς
Ρόδ. Σύμ. γένῃ'μα σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ. καὶ Καππ. (Μιστ.
Σίλατ.) γέννεμα Θήρ. Καππ. (Φάρασ.) γέννεμαν Πόντ.
(Κερασ. Νικόπ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) γέλ'μα Καππ. (Μισθ.
Φλογ.) γέρ'μα Καππ. (Ἀξ.) ἔννημα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Προπ. (Καλόλιμν.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γέννημα παρ' ὃ καὶ Ἑλληνιστ. γέννημα.
Ὁ τύπ. γέλ'μα καὶ γέρ'μα δι' ἀνομοιωτικὴν τροπὴν τοῦ
ν εἰς λ, καὶ τοῦ λ εἰς ρ ἀντιστοιχῶς.

1) Ἡ γέννησις, ὁ τοκετός Ἀπουλ. (Καλημ.) Εὐβ. (Στρό-
πον.) Ἴων. (Φώκ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σίλ. Φάρασ.)
Κύπρ. Πελοπν. (Μανιάκ.) Πόντ. (Σταυρ. Τραπ.) Σέριφ.
Στερελλ.—Χ. Παλαίσι., Συλλ. ποιημ., 163: Τὸν γέγγημά μου
ἦταρι ποὺλὺ ζόρι (ὁ τοκετός μου ἦτο πολὺ δύσκολος) Σίλ.
Νὰ πιάσ' ρι τὰ γίδια τοῦ γένῃ'μα (νὰ ἀρχίσῃ ὁ τοκετός τῶν
γιδιῶν, νὰ ἀρχίσουν νὰ γεννοῦν) Στρόπον. Τὸ ἐρχόμενο τὰ
φηλυκὰ κάνουνε δεύτερογ γέννημα. Σέριφ. Γιὰ τὸ καλὸ
γέννημα τὸ ἄχνισμα μὲ τίς κρεμμυδοφλουδες εἶναι καλὸ
Μανιάκ. Κουτσιλοῦ εἶναι ἡ ὄρνιθα ποὺ δὲν πιάνει ὁ κόλος
της ἀπὲ τὸ πολὺ γέννημα Ἴων. (Φώκ.) Διπλὸ γέννημα
Μπόβ. || Φρ. Τ' ἡλί' τὸ γέννεμαν (ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου)
Σταυρ. Τοῦ φεγγαροῦ τὸ γέν-νημαν (ἡ νέα σελήνη) Κύπρ.
Συνών. φρ. ἡ γέννα τοῦ φεγγαροῦ. || Ποίημ.

Σάβ-βατον βράδυν βγαίν-νουσιν ὡς γέν-νημαν ἡλίον,
Κυριακὴν ἐμβήκασιν 'ς τὰ σπίτια τοῦ πλουσίου
Χ. Παλαίσι., ἐνθ' ἀν. Συνών. γέννα 1. 2) Τὸ γεννώμενον
τέκνον κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Γέν-
νημα ἄμορφο (παιδίον ἐλαττωματικόν, ἀτροφικόν) Πελοπν.
(Σουδεν.) Ντὸ γέννεμαν εἶσαι σύ! Χαλδ. || Φρ. Εἶναι γέν-
νημα καὶ θρέμμα (τοῦ δεῖνα μέρους· ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη
εἰς τὸ δεῖνα μέρος). Γέννημ' ἀνάθρεμμα κοιν. Εἶναι ἔννημα
καὶ ἀνάθρεμμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Γέννεμαν καὶ θρέμμα
Ἀμισ. Πβ. Δούκ., Ἱστορ. 175, 4 «ἦν γὰρ Συμωναῖος γέν-
νημα καὶ θρέμμα». Διαόλ' γένῃ'μα (ἐπὶ παιδίου ζωηροῦ καὶ
ἀτάκτου) Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.). Τ' κιαρατὰ γένῃ'μα (συνών.
τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Κακὸν γέννεμαν
(συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κερασ. Τραπεζ. Χαλδ. Πβ. Θεοκρ.
Εἰδύλλ. 23, 19 «ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα
λεαίνας» καὶ Κ.Δ. (Ματθ. 37) «γεννήματα ἐχιδνῶν». Συνών.
φρ.: διαβόλου ἀνάθρεμμα - γέννα, διαβόλου γιός.
Χριστοῦ γεννήματα, διαόλου σπαρσίματα (παιδιά γεννηθέν-
τα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἶναι, κατὰ λαϊκὴν
παράδοσιν, διεστραμμένου χαρακτήρος) Κρήτ. Σκύλλ'-γαϊ-
δάρ' γέννεμαν (ὕβρις) Κερασ. Τραπ. Χαλδ. Κακῆς ὥρας
γέν-νημα (ἀρά) Σύμ. Νὰ φάῃς τὰ γεν-νήματά σου (ἀρά·
εἶθε νὰ ἀποθάνουν τὰ τέκνα σου) Μεγίστ. Χαρά 'ς τὰ γεν-
νήματα! (ἐπὶ καλῶν ἢ κακῶν τέκνων) αὐτόθ. || Ἀσμ.

Ποιᾶς μάν-νας γέν-νημα εἶσαι, τούνοὺς τσουροῦ κλωνάρι
τσαὶ ποιός τατ-τᾶς σ' ἐδάφτισεν τσ' ἐδωτσέσ-σε τὴ χάρη.
Μεγίστ.

Σύπνα τοῦ ἔρωδα παιδί, τοῦ Χάρου ἀποκλάδι
καὶ τσῇ νεράιδας γέννημα ποὺ μ' ἐβαλες 'ς τὸν Ἀδη
Κρήτ.

Τῆς Καισαρείας γέννεμα, βλαστὸς Καππαδοκίας,
ὁ ποιητὴς καὶ ὕμνητὴς τῆς θείας λειτουργίας
Θήρ. — Ποίημ.

Καλῶς τους, καλῶς ἤρτετε, ψυχῇ, καρκιά δική μας,
τῆς μάν-νας τῆς ἀξέχαστης τθαὶ γέν-νημαν τθαὶ θρέμ-μαν

(τῆς μάν-νας=τῆς πατρίδος) Δ.Λιπερτ., Τζιυπ. τραοῦδ. 2,
21. Συνών. γέννα 5, γεννημασία. β) Τὸ νεογέννητον
ζῷον Πόντ. (Ἀμισ.) Σάμ.: Τῇ σκύλλ' καὶ τῇ τσοῦνας τὸ
γέννεμαν (τσοῦνας=σκύλλας) Ἀμισ. Τοῦ γένῃ'μα τσῇ
φουράδας Σάμ. Συνών. γέννα 5β. γ) Τὸ δημιουργήμα
Δ.Σολωμ., Ἔργα 74: Ποίημ.

Νά, ἀνθοστόλιστο τραπέζι, | δὲν εἶν' γέννημα Τουρκῶν,
ὁποῦ τρώοντας περιπαίξει | τὴν ἀντρεία τῶν Ψαριανῶν.
3) Ὁ σῖτος Εὐβ. (Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κωστάν.
Πάργ. Χιμάρ.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀξ. Ἀραβάν. Γούρτον. Μισθ.
Οὐλαγ. Σίλ. Σίλατ. Φάρασ. Φλογ.) Θράκ. (Καβακλ. Τσανδ.)
Κύπρ. Λευκ. Μακεδ. (Βελβενδ. Βλάστ. Καστορ. Χαλκιδ.)
Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.) Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Ἀρκαδ. Ἀ-
χαῖα Βαλτεσιν. Βερεστ. Βραχν. Δίβρ. Ἡλ. Κάμπος Λακων.
Καρδαμ. Κλειτορ. Κόκκιν. Κοπανάκ. Κορινθ. Κορών. Λεῦκτρ.
Νεάπ. Ξεχώρ. Ξηροκ. Παιδεμ. Οἶτυλ. Περιθώρ. Πιάν.
Πλάτσ. Πραστ. Σαηδόν. Σουδεν.) Στερελλ. (Γαλαξ. Παλαιοχ.
Σπάρτ. Φθιώτ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) — Ἀ.Βαλαωρ., Ἔργα
3, 360 Ἰ.Βενιζέλ., Παροιμ.², 194, 238.: Πᾶμε νὰ πάρουμε τὸ
γέννημα 'πὸ τ' ἀλῶνι Ὁρ. Ἐκαμ' ἐφέτου ποὺλὺ γένῃ'μα
οὐ Γιάβῃ'ς ἀπ' τὰ χουράφια Λευκ. Π'λάει τ'ς ἐλιές ἴσια
κ' ἴσια μὲ τὸ γένῃ'μα Παλαιοχ. Πῶς εἶναι τὰ γεννήματα
φέτι; Χιμάρ. Τοῦ γεννημάτ' μύλος (ὁ μύλος διὰ τὴν ἄλεσιν
τοῦ σίτου) Ἀραβάν. Δίνισκαν τὸ γέλ'μα (ἐδίδον σιτάρι)
Φλογ. Τοῦτου τ' ψωμί εἶρι γέγγημα (αὐτὸ τὸ ψωμί εἶναι ἀπὸ
σιτάρι) Σίλ. Οὐλα γέλ'μα δῶκιν τα, δῶκιν τα δού κουκ-
κού'ι (δῶκα τὰ σιτάρια τὰ κτύπησε τὸ χαλάζι) Μισθ. Ἐτὰ
τὸ γέννημα ἔχ' πολλὴ ἀμμουρία (ἐτὰ=τοῦτο, ἀμμουρία=
ἄμμος) Ἀραβάν. Τ' ἀμπάρ' τὸ 'χουμι γιὰ τοῦ γένῃ'μα Κα-
στορ. Πόσου γένῃ'μα ἔκαρις φέτους; Ζαγόρ. Σὶ κάθι ἔ'λὸ
γένῃ'μα παίρνουν 'ς τοῦ μύλου ἓνα ξάι Φθιώτ. Σώθ'κι τοῦ
γένῃ'μα κι τί θὰ φᾶμι; Παλαιοχ. Πᾶρε ἀκόμα δυὸ βόρτες,
γιατ' ἀκόμα εἶναι ἀουώνευτο τὸ ἔννημα (ἀουώνευτο=μὴ
ἀλωνισθὲν) Φιλότ. Νὰ βάλουμε τὸ γέγγημα 'ς τὰ σατσία
Καρδαμ. Ψωμῶσανε κιόλας τὰ γεννήματα Κορών. Εἶχανε
φέτος δυστυχιὰ τὰ γεννήματα Κορινθ. Νὰ χρίσουμε τ' ἀλῶνι,
νὰ ρίξουμε μέσα τὸ γέννημα Βερεστ. Καλάμωσε τὸ γέννημα
Λεῦκτρ. Ἐχει ξεκινήσει ἀργὰ τὸ γέννημα (ἐφύτρωσε βρα-
δέως τὸ σιτάρι) Πάργ. Χερομυλίζω τὸ γέννημα (ἀλέθω τὸ
σιτάρι εἰς τὸν χειρόμυλον) Κάμπος Λακων. Τὸ 'βγαλε τρα-
χανᾶ τὸ γέννημα ὁ μύλος (ὁ μύλος ἔκοψε τὸ σιτάρι εἰς χον-
δρὰ τεμάχια) αὐτόθ. Ἡπιασέ με ἡ ξύση δού ἔννημάτου
κ' ἐχάθηκα Ἀπύρανθ. Μοῦ κατ'ῤῥαγι τοῦ χουράφ' τὰ πράτα
κ' ἱκειὸ βγάβ' καλὸ γένῃ'μα Σπάρτ. Πιλαλούσανε 'ς τὴ γα-
τηφόρα γιὰ νὰ φτάσουνε γλήγορα τσαὶ νὰ θερίσουνε τὸ
γέννημα Ξεχώρ. Εἶναι ἓνα γέγγημα δουβάρι (ὁ σῖτος
εἶναι χονδρός, εὐρωστος) Σαηδόν. Ἀνακατερὸ ἔννημα
(σῖτος ἀνάμεικτος μετὰ κριθῆς) Ἀπύρανθ. || Φρ. Γεῖα καὶ
γέννημα κι ἀπὸ καιροῦ καζάντι (καζάντι=κέρδος· χαιρετι-
σμός πρὸς ἀλωνίζοντας) Περιθώρ. || Παροιμ. Τῆς ἀδικιᾶς
τὸ γέννημα σὲ ποντισμένο μύλο (τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται)
Κοπανάκ. Παιδεμ. Ἀν γέννημα σοῦ τάξανε, πᾶρ' τὸ σακκὶ
καὶ τραυὰ (ἐπὶ ἐκμεταλλεύσεως παρουσιαζομένης εὐκαιρίας)
Κωστάν. Ὁλη μέρα 'ς τὸ χωράφι, Κυριακὴ γιὰ γέννημα
(ἐπὶ δυστυχοῦς ὅστις εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐργάζεται συν-
εχῶς χωρὶς ἀνάπαυσιν διὰ νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν) Ἰ.Βε-
νιζέλ., ἐνθ' ἀν. || Ἀσμ.

Γιόμουν' τ' ἀλῶνι γιόμουνε γέννημα καὶ λυγάγια
γιόμουν' καὶ τὰ 'κροδῶματα κοραῖδες κοχλισμένα
(εἶναι γεμᾶτα τὰ ἀλῶνι ἀπὸ σιτάρια καὶ λυγάγια, γεμᾶτα καὶ τὰ
ἀκροδῶματα ἀπὸ κοράσια στολισμένα, ἤτοι ἔχοντα βαμμένα διὰ
μελαίνης βαφῆς τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς βλεφαρίδας) Ἀνακ.—Ποίημ.

Καὶ τὰ δυὸ κοιλούφια ἀτάραγα | μὲ γέννημα, πού οἱ φίλοι
μαζὶ μὲ δυὸ καματερά | 'ς τὸ ζευγολάτῃ ἐστεῖλαν
'Α.Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 4) 'Η κριθὴ Θάσ. (Θεολόγ.) 'Ιθάκ.
'Ιος Κεφαλλ. Κίμωλ. Κορσ. Κύθν. Κύπρ. Νάξ. ('Απύρανθ.
Φιλότ.) 'Οθων. Πελοπν. (Βερεστ. Γέρμ. Κίτ. Κάμπος Λα-
κων. Κορινθ. Κορών. Λάγ. Λεῦκτρ. Οἶν. Οἶτυλ.) Σίκιν.
Σίφν. Στερελλ. (Γαλαξ.) Σύμ. Σῦρ. Φολέγ. — Λεξ. Πρω.
Δημητρ.: Θ' ἀνακατέψου γέννημα καὶ στάρι νὰ πάου 'ς τὸ
μύλο. Κίτ. 'Αλλάζουσιν τὸ γέννημα μὲ τὸ στάρι δύο κ' ἔνα
(ἀνταλλάσσουν δύο μερίδια κριθῆς δι' ἓν σίτου) αὐτόθ. 'Εχω
δέκα γομάρια γεννήματα (γομάρια=σάκκους) 'Ιος. Τὸ χω-
ράφι ἔχει καλὸ γέννημα Κορινθ. Περισέρνω τὸ γέννημα
(καθαρίζω τὸ κριθάρι ἀπὸ τὰ ἄχυρα) Σίφν. Καὶ σκέτο γρι-
θάρι νὰ 'ναι 'έννημα θὰ τὸ πῆς. 'Απύρανθ. 'Επιάσε τὸ τρι-
κούλι καὶ ματαρρίπιζε τὸ γέννημα (τρικούλι=δικριάνι, μα-
ταρρίπιζε=ἐσκόρπιζε πάλιν) 'Οθων. Εἶχανε μαζευτῇ μέσ'
'ς τὸ χωράφι 'να βουρκολεῖ βόιδα καὶ τ' ἄλωνίσανε τὸ γέν-
νημα οὐλο Βερεστ. 'Αφ' κε τ' ἄλογό του λυτὸ καὶ μπῆκε
μέσα 'ς τὸ γέννημα καὶ τὸ 'καμε συφορά Κορών. 'Οταν
δὲν ἔχωμε δεματικό τοῦ ἴδιου γεννημάτου, βάζομε βροῦλλα
Φολέγ. Τώρα τὸ 'κάναμε τοῦ γεννηματιοῦ τ' ἀμπέλι (τώρα
δὲν καλλιεργοῦμεν τὴν ἀμπελον εἰς τὸ κτῆμα αὐτό, ἀλλὰ τὴν
κριθὴν) Κίμωλ. || Φρ. Νὰ 'χουμε 'γειὰ καὶ γέννημα κι ἀν-
θρώπους νὰ δὲ τρῶνε (εἶναι λίαν ἀπομεμακρυσμένος ὁ και-
ρὸς διὰ τὴν ἀπόκτησιν πράγματός τινος) Κεφαλλ. Διὰ τὸ
γέννημα κ' ἔμεινε τὸ στάρι (ἀπέθηνεν ὁ κακὸς καὶ ἔμεινεν
ὁ καλὸς) Γέρμ. || Γνωμ. Γέννημα γέρο θέριζε καὶ στάρι παλ-
ληκάρι (ἡ κριθὴ πρέπει νὰ θερίζεται ὅταν εἶναι πολὺ ὥριμος,
ἐνῶ ὁ σῖτος ὅταν ἀκμαίως ἔχη μεστώσει) Λεξ. Πρω. Δη-
μητρ. || Παροιμ. 'Ολη μέρα ἀλέθαμε καὶ τὸ βράδυ γέννημα
(ἐπὶ ἐργασίας ἄνευ κέρδους, ἄνευ ἀποδόσεως) 'Ιθάκ. 'Οθε
κι ἃ βάη τὸ γέννημα, οἱ μύλοι θὰ τ' ἀλέσουν (ἐπὶ τοῦ μὴ
δυναμένου νὰ ἀποφύγῃ ἀπὸ τὸν τελικὸν προορισμὸν του)
αὐτόθ. || 'Ασμ.

Σηκῶθ' ὁ Δημαρόγονας | κ' εἰδιόηκε 'ς τὸ Γαρβουνᾶ
γιὰ νὰ θερίζῃ γέννημα

Κίτ. 5) Μῖγμα σίτου καὶ κριθῆς, ὁ σμιγὸς 'Ιων. ('Αλά-
τσατ.) Κίμωλ. Νάξ. ('Ανω Ποταμ. 'Απύρανθ. Δαμαρ.
Δανακ. Κινίδαρ. Κωμιακ. Σαγκρ. Φιλότ.) Πελοπν. (Βερεστ.
Γέρμ. Κόρινθ. Λεῦκτρ. Πλάτσ. Οἶτυλ.): Μοῦ 'φαι τὸ 'έν-
νημα τὸ 'ουρούνη Δαμαρ. Μὲ δύο ἀδερφοὶ εἶναι τὸ 'έννημα
τώρα Κινίδαρ. 'Σ τὸ δρόμο δὲ βρέπει νὰ τ' ἀπαδήξῃ κἀνας
ιὰ νὰ μὴν εἶναι κακὸ τὸ συνεπάδημά του καὶ δὲ γάμη, 'εν-
νήματα. Δανακ. Γιὰ τὴν ψεῖρα τὸ φυλάτσουνε τὸ γέννημα
Κίμωλ. 'Εδιᾶ 'κείνη ἡ παλιομπουζιάκα σιαπέρα τὰ γεν-
νήματα καὶ τὰ 'καμε οὐλα νά! (παλιομπουζιάκα=ἀγελάς
ἐνὸς ἔτους) Βερεστ. Τὸ γέννημα εἶναι δασύ, ἔσπειρα τρία
κουβέλια (κουβέλι=ποσότης δώδεκα ὀκάδων) Λεῦκτρ.
6) 'Ο ἀραβόσιτος 'Ηπ. (Δωδών. 'Ελληνικ. 'Ιωάνν. Κούρεντ.
Κωσταν. Μελιγγ. Ξηροβούν. Περίστ. Πρέβ. Χιμάρ.) Κέρκ.
('Αργυρᾶδ. Αὐχινόν. Καρουσ. Περουλ. Ράχτ.) Πελοπν. (Κλει-
τορ. Κορινθ.): Λιάζου τὸ γέννημα 'ς τοὺν ἡλίου 'Ελληνικ.
Πῶς πάνε τὰ γεννήματα 'ς τὸ παζάρι; (ποῖαν τιμὴν ἔχει
ὁ ἀραβόσιτος εἰς τὴν ἀγοράν;) Χιμάρ. Χάλασαν τὰ γιννή-
ματα φέτους, κἀηκαν ἀπὸ τοῦ λίβα Μελιγγ. 'Αμα ἀλέσω
τὸ γέννημα, θὰ σοῦ δώσω λίγο νὰ κάμης βαρβαρέλα (βαρβα-
ρέλα=ἄρτος ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου) 'Αργυρᾶδ. || Παροιμ.
Τὸ γέννημα ἀπὸ τὸ μύλο θὰ περάσῃ (ἐπὶ τοῦ μὴ δυναμένου
νὰ ἀποφύγῃ τὸν τελικὸν προορισμὸν του) Πρέβ. Συνών.
καλαμπόκι, κούκλα, μπάρμπαρο, ξενικόσταρο.
7) Τὸ φυτὸν βρίζα ἢ σίκαλις (secale cereale), τῆς οἰκογ.
τῶν ἀγρωστιδῶν (gramineae), τῆς τάξ. τῶν λεπυρανθῶν

(glumiferae) Θάσ. (Θεολόγ.) Πελοπν. (Κορινθ.) — Λεξ.
Βάιγ.: Φέτους τοῦ γέννημα χάλασι Θεολόγ. 8) Τὸ φυτὸν
βρόμη (avena), τῆς οἰκογ. τῶν ἀγρωστιδῶν (gramineae),
τῆς τάξ. τῶν λεπυρανθῶν (glumiferae) Πελοπν. (Κορινθ.
Λεῦκτρ.) 9) 'Ο ἀσφόδελος ὑπὸ τὴν φρ. πρῶτο γέννημα
Ρόδ.: Πρῶτο γέννημα γιὰτὶ νεμ-μᾶ πρῶτα πρῶτα (νεμ-
μᾶ=φυτρώνει). 10) Κατὰ πληθ. ἀριθμ. συνήθως τὰ σιτηρά,
ἀλλὰ καὶ γενικώτερον οἱ δημητριακοὶ καρποὶ σύνθηθ. καὶ
Καππ. ('Αραβ. Σινασσ.) Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.): Φέτου εἶχαμι
κακὴ χρουνιά, δὲν κάμαμι γεννήματα Στερελλ. (Παλαιοχ.)
'Εστρέχανε τὰ γεννήματα (τὰ σιτηρά εἶναι ἔτοιμα πρὸς
θερισμὸν) Καστ. Ψωμώσανε τὰ γεννήματα Πελοπν. (Κο-
ρών.) 'Εκάνανε πολλὰ γεννήματα Πελοπν. (Οἶτυλ.) 'Η-
καμα καλὰ γεννήματα Σίφν. 'Οταν εἶχες πουλὺ στάρ',
πουλὺ κ'θάρ', πουλλὴ βρόμ', ἡλιγὶς πουλὺ γέννημα Μακεδ.
(Κίτρ.) Φέτους τὰ γιννήματα πᾶρι καλὰ Εὐβ. ('Αγία 'Ανν.).
Εἶμι καλιασμένα τὰ γιννήματα φέτου (εἶναι καρπερά, καλῆς
ποιότητος τὰ σιτηρά φέτος) Στερελλ. ('Αράχ.) Τοῦ πρῶτου
κι τοῦ καλύτιρου ἀπ' οὐλα τὰ γιννήματα καθὼς κι τοῦ πρῶ-
του κόκκ'νον ἀβγὸ πρέπ' νὰ πααίβ' 'ς τοῦ εἰκόθ'σμα γιὰ
ν' ἀβγατίσ' ἡ σουδεῖα Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Εἶναι ὀβρωστα
τὰ γεννήματα Πελοπν. (Ξηροκ.) Γεννήματα ἔχουμ' τὴ
σίκαλ', τὸ κριθάρ', τὴ βρόμ', τὸ βουρτσάκ' (=ρόβη) Θράκ.
(Σκοπ.) Φέτους ἔχ'ν' ἀκιριά τὰ γιννήματα (δὲν ἔτυχον
εὐνοϊκοῦ καιροῦ) 'Ηπ. (Χουλιαρ.) 'Αμα εἶναι χαλαζῆς ὁ
καιρὸς 'ς τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, θὰ κάνουμε καὶ γεννή-
ματα (χαλαζῆς καιρὸς' ὅταν πέσῃ χάλαζα) Πελοπν. (Παιδεμ.)
Δὲν εἶχαμαν κι τόσα πουλλὰ γιννήματα φέτους 'Ηπ. (Κου-
κούλ.) 'Εφέτι 'έν εἶχαμεγ γεννήματα Κάλυμν. Κῶς Ρόδ.
Σύμ. 'Ολα μαζὶ σιτάρι, κριθάρι, μιγάδι λέονδο 'εννήματα
Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Εθεμέλιωσαν-ἐδάγκωσαν καλὰ τὰ γεν-
νήματα (ἀνεπτύχθησαν καλῶς τὰ σιτηρά) Νάξ. (Σαγκρ.)
Γεννήματα δησαυρὸ (ἀφθονία σιτηρῶν) Πελοπν. (Πλάτσ.)
|| Φρ. Τὸ Γενάρη οὔτε λαγὸς-οὔτε σερικὴ γάττα νὰ μὴ
γατουρήσῃ 'ς τὰ γεννήματα (καὶ ἡ ἐλαχίστη κατὰ 'Ιανουά-
ριον βροχὴ ἐπιδρᾷ δυσμενῶς εἰς τὰ σιτηρά) Πελοπν. (Κίτ.
Πλάτσ.) || 'Ασμ.

Γινῆκαν τὰ γεννήματα | καὶ βάλαμε τὸ θέρο,
Παναγιώτα, θὰ σὲ φέρω,
Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Βρέξε, θεέ μου, δυνατά, | νὰ κάμωμε 'εννήματα
Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Η σημ. καὶ 'Ελληνιστ. Πβ. Πολύβ. Α,
71, 1 «τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων». Π.Δ. (Δευτερον.
26, 10) «ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς»
καὶ Φρόνιχ. 286 «γεννήματα» πολλαχού ἀκούω τὴν λέξιν
τιθεμένην ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐγὼ οὐκ οἶδα ἀρχαίαν καὶ δόκι-
μον οὖσαν· χρὴ οὖν ἀντὶ γεννήματα καρποὺς λέξιν ξηροῦς
καὶ ὑγροῦς».

γεννημασία ἡ, Πόντ. (Χαλδ.) γεννεμασία Πόντ. (Κε-
ρασ. Τραπ. Χαλδ.) γεννημασέα Πόντ. ('Ιμερ. Κοτύωρ.
Χαλδ.) γεννεμασέα Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ.
Χαλδ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γέννημα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ασία.
'Ο τύπ. γεννημασέα διὰ μεταπλασμὸν κατὰ τὰ εἰς -έα.
Βλ. 'Α.Παπαδόπ., 'Αρχ. Πόντ. 15 (1950), 6.

Τέκνον, γόνος ἐνθ' ἄν.: Κακὸν γεννεμασία Κερασ. Τραπ.
Χαλδ.: Σκύλλ - γαιδάρ' - δᾶβόλ' - τσούνας γεννεμασέα
(τσούνας=σκύλλας· ὑβριστικῶς, γέννημα, γόνος, τέκνον
σκύλλας, γαιδάρου, διαβόλου) Κερασ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.
κ.ἀ. || 'Ασμ.

